

Solidariteit voor het Gezin

Standpunt betreffende het statuut voor onthaalouders

Februari 2010

Solidariteit voor het Gezin kiest resoluut voor een volwaardig statuut. Onder een volwaardig statuut verstaan wij het statuut van volledig loontrekkende of het statuut van zelfstandige.

Wij vertrekken vanuit het standpunt dat een werkgever de mogelijkheid moet hebben om met onthaalouders als volwaardig medewerker een arbeidscontract af te sluiten. De onthaalouder bekomt aldus een contract bij een organisatie die kinderopvang in een gezin aanbiedt. De organisatie is niet langer gebonden aan tewerkstelling in een door de overheid afgegrensd geografische gebied. De werkgever bepaalt zelf zijn aanbod in functie van de vraag waarbij de markt als regelaar tussen beiden optreedt.

Wij vragen om geen halfslachtige oplossingen door te voeren die in het kader van arbeidsrecht geen duidelijkheid bieden inzake de rechten en plichten van beide partijen. Op een ogenblik dat een zwaar debat gevoerd worden over het invoeren van een eenheidsstatuut is het ondenkbaar dat “sociale statuten” en andere creaturen nog kunnen geïnstalleerd worden.

Onthaalouders aangesloten bij een dienst zijn op vandaag noch werknemer, noch vrijwilliger en aangezien er geen werkgever-werknemer relatie bestaat verliezen zij op vandaag een aantal voordelen waarvan loontrekkenden wel kunnen genieten. Tegelijkertijd is er heel wat onduidelijkheid tussen wat kan en niet kan in de relatie tussen beide partijen.

Wij doen geen uitspraken over de betaalbaarheid en de financiële impact op Federale en/of Vlaamse budgetten, omdat wij ook geen geprefereerde keuze willen maken tussen het statuut van volledig loontrekkende of van volwaardig zelfstandige. In beide gevallen dient de regelgeving betreffende de diensten voor onthaalouders te worden aangepast.

We stellen wel dat er dringend nood is aan een activeringsbeleid waardoor het aantal onthaalouders opnieuw kan stijgen. Het beroep moet aantrekkelijk worden gemaakt waardoor oplossingen kunnen geboden worden om bepaalde ‘nieuwe sociale risico’s’ te kunnen opvangen.

Uiteindelijk is investeren in kinderopvang een investering voor de toekomst.